

3. Üldkohus on rikkunud hea halduse põhimõtet ja ta ei ole kinni pidanud mõistlikust tähtajast.
4. Üldkohus on rikkunud kohtukulude jagamise suhtes kohaldatavaid põhimõtteid.

(¹) Määrus nr 17, esimene määrus asutamislepingu artiklite 85 ja 86 rakendamise kohta (EÜT 13, 1962, lk 204; ELT eriväljaanne 08/01, lk 3).

Repsol Lubricantes y Especialidades jt 27. novembril 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 16. septembri 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-496/07: Repsol Lubricantes y Especialidades jt versus komisjon

(Kohtuasi C-617/13 P)

(2014/C 24/28)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellandid: Repsol Lubricantes y Especialidades, SA, Repsol Petróleo, SA, ja Repsol, SA (esindajad: advokaadid L. Ortiz Blanco, J.L. Buendía Sierra, M. Muñoz de Juan, Á. Givaja Sanz ja A. Lamadrid de Pablo)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellantide nõuded

1. Tühistada vaidlustatud kohtuotsus osas, mis puudutab:
 - solidaarse vastutuse panemist Repsol Petróleo, SA-le ja Repsol YPF, SA-le (praegu Repsol, SA),
 - trahvi arvutamisel ajavahemiku 1998–2002 vääralt arvesse võtmist,
 - asjaolu, et Üldkohus võttis vääralt arvesse komisjoni kindlaksmääratud trahvi põhisummat, eirates oma täielikku pädevust ja proportsionaalsuse põhimõtet;
2. tühistada kõnealune otsus selles osas;
3. vähendada täieliku pädevuse raames trahvisummat ulatuses, mida Euroopa Kohus peab kohaseks;
4. tuvastada Üldkohtu menetluse liigne ja põhjendamatu ajaline kestus, millega on rikutud õigust tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtulikule arutamisele mõistliku tähtaja jooksul (harta artikkel 47 ja EIÖK artikkel 6);
5. mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

1. Esiteks väidab Repsol õigusnormi rikkumist seoses kohtuotsuses kasutatud meetodiga, et hinnata tütarettevõtja Repsol Lubricantes y Especialidades, SA täieliku ja tegeliku kaubandusliku autonoomia kinnituseks esitatud tõendeid, või teise võimalusena põhjenduste puudumist.
2. Teiseks väidab Repsol, et kohtuotsuses on 2002. aasta leebema kohtlemise teatist tõlgendatud valesti.
3. Kolmandaks leiab Repsol, et kohtuotsus rikub ELTL artiklit 261 ja proportsionaalsuse põhimõtet, kuna Üldkohus on rikkunud oma kohustust teostada täieliku pädevuse raames kontrolli konkurentsivaldkonnas määratud trahvide üle.
4. Viimaseks väidab Repsol, et Üldkohus on rikkunud Euroopa Liidu põhiõiguste harta (¹) artiklit 47 ja Euroopa inimõiguste konventsiooni artiklit 6, kuna ta ei teinud otsust mõistliku tähtaja jooksul.

(¹) ELT 2012, C 326, lk 391.

Castel Frères SAS 27. novembril 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 13. septembri 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-320/10: Fürstlich Castell'sches Domänenamt Albrecht Fürst zu Castell-Castell versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

(Kohtuasi C-622/13 P)

(2014/C 24/29)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Castel Frères SAS (esindajad: advokaadid A. von Mühlendahl ja H. Hartwig)

Teised menetlusosalised: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), Fürstlich Castell'sches Domänenamt Albrecht Fürst zu Castell-Castell

Apellandi (Apellantide) nõuded

- tühistada Üldkohtu 13. septembri 2013. aasta otsus kohtuasjas T-320/10,
- jätta rahuldamata Fürstlich Castell'sches Domänenamt Albrecht Fürst zu Castell-Castell esitatud tühistamishagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) teise apellatsioonikoja 4. mai 2010. aasta otsuse (asi R 962/2009-2) peale,

— mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt ja teiselt menetluspoolelt apellatsioonikojas.

põhjenduse puudumisel, kuna Üldkohus jättis täielikult põhjendamata apellandi nõude rahuldamata jätmise.

Väited ja peamised argumendid

Apellant väidab, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta jättis rahuldamata apellandi nõude, et Üldkohus oleks talle esitatud hagi pidanud vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükkama selle tõttu, et teine menetluspool on õigusi kuritarvitanud. Apellandi nõue tugineb tõendite moonutamisele. Apellatsioonkaebus põhineb ka Euroopa Liidu institutsioonide menetlustes õiguste kuritarvitamise valesi hindamisel. Apellatsioonkaebus põhineb ka otsuse

Lisaks väidab apellant, et Üldkohus on rikkunud kaubamärgimääruse⁽¹⁾ artikli 7 lõike 1 punkti c sellega, et ta kohaldas valesid õiguslikke kriteeriume, kui ta leidis, et apellandi kaubamärk on registreeritud nõuetevastaselt.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1).